

καρδία. Καρδιά, heart, Φιλόλαος 13.2-5 κεφαλὰ μὲν νόου, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος ... ἐγκέφαλος δὲ <σαμαίνει> τὰν ἀνθρώπων ἀρχάν, καρδία δὲ τὰν ζώου Διογένης 6.8 ἀπὸ δὲ τούτων καθ' ἅπαν τὸ σῶμα φλέβες διατείνουσιν ... μέγισται μὲν δύο εἰς τὴν καρδίαν. || Πυθαγόρειοι C 6 (DK I 465,29) μὴ καρδίαν ἐσθίειν. || Δημόκριτος 195 εἶδωλα ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ διαπρεπέα πρὸς θεωρίην, ἀλλὰ καρδίας κενεά. Πρβλ. περικάρδιον.

καρπαλίμως. Πολὺ γρήγορα/ὀρμητικά, very quickly/rapidly, Ἐμπεδοκλῆς 51 καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον.

καρπός. Καρπός, fruit, Δημόκριτος 11g (τίτλ.). Αἰτίαι περὶ σπερμάτων καὶ φυτῶν καὶ καρπῶν 148 ὁ γὰρ ὀμφαλὸς ... πεῖσμα καὶ κλῆμα τῷ γεννωμένῳ καρπῷ καὶ μέλλοντι.

καρφαλέος (συνών. ξηρός, ἀντίθ. διερός, ὑγρός). Ξηρός, dry, Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐαίνεται, καρφαλέον νοτίζεται. Πρβλ. αὐαίνεσθαι.

καταβάλλειν. Ἀπορρίπτω/καταφρονῶ, reject/disdain, Δημόκριτος 125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις;

κατάβλημα. Ἀπόρριψη/καταφρόνιση, rejection/disdain, Δημόκριτος 125 τάλαινα φρήν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις; πτωμά τοι τὸ κατάβλημα.

καταβολή. Ἐγχυση/ἐμφύτευση, infusion/implantation, Φιλόλαος 13.4 τέσσαρες ἀρχαὶ τοῦ ζώου τοῦ λογικοῦ ... κεφαλὰ μὲν νόου, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος, ὀμφαλὸς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρώτου, αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος.

καταθνήσκειν. Πεθαίνω, die, Ἐμπεδοκλῆς 11.3 οἱ δὲ γίγνεσθαι πάρος οὐκ ἐὼν ἐλπίζουσιν ἢ τι καταθνήσκειν τε καὶ ἐξόλλυσθαι ἀπάντη. Πρβλ. γίγνεσθαι, ἐξόλλυσθαι.

καταθύμιος. Σύμφωνος μὲ τις ὑπαγορεύσεις τῆς καρδιᾶς/

ἐπιθυμητός, according to the dictates of the heart/desirable, Δημόκριτος 277.7 ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν κατὰ θύμιον ἐκ πολλῶν, οἷον ἂν δέη.

καταΐσσειν. Διατρέχω / διαπερνῶ, traverse, Ἐμπεδοκλῆς 134.5 φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μῶνον, φροντίσι κόσμον ἅπαντα κατὰ ἴσσοῦσα θοῇσιν. || **καταΐσσεσθαι.** Ὀρμῶ / εἰσορμῶ, rush/rush in, Ἐμπεδοκλῆς 100.7 αἰθήρ παφλάζων κατὰ ἴσσεταί. Πρβλ. ἀπαΐσσειν, αἰσσεσθαι.

κατακτείνειν. Σκοτώνω, kill, Ἡράκλειτος 56 ἐκεῖνόν τε γὰρ (sc. τὸν Ὀμηρον) παῖδες φθειράς κατὰ κτείνοντες ἐξηπάτησαν.

καταλαμβάνειν. Συλλαμβάνω / ἀδράχνω, seize, Ἡράκλειτος 28 Δίκη κατὰ λήψεται ψευδῶν τέκτονας καὶ μάρτυρας 66 πάντα γὰρ ... τὸ πῦρ ἐπελθὼν κρινεῖ καὶ κατὰ λήψεται.

καταλέγειν 1. Ἐκθέτω / διεξέρχομαι, refer to in detail, Ἐμπεδοκλῆς 35.2 αὐτὰρ ἐγὼ παλίνορσος ἐλεύσομαι ἐς πόρον ὕμνων, τὸν πρότερον κατέλεξα **2.** Ἀπαριθμῶ, enumerate, Δημόκριτος 255 ἄσσα οὐδεὶς ἂν δύναίτο κατὰ λέξει.

καταλείπειν 1. Καταλείπω / ἀφήνω, leave behind / leave, Ἡράκλειτος 20 γενόμενοι ζῶειν ἐθέλουσι μόρους τ' ἔχειν, μᾶλλον δὲ ἀναπαύεσθαι, καὶ παῖδας κατὰ λείποῦσι μόρους γενέσθαι **2.** Ἀφήνω / ἀναθέτω, entrust/consign, Ἡράκλειτος 121 ἄξιον Ἐφεσίοις ἥβηδὸν ἀπάγξασθαι πᾶσι καὶ τοῖς ἀνήβοις τὴν πόλιν κατὰ λειπεῖν.

καταμίσγεσθαι (τύπ. καταμείγνυσθαι). Ἀναμειγνύομαι, blend/mingle, Ἐμπεδοκλῆς 93 βύσσῳ δὲ γλαυκῆς κόκκος καταμίσγεται ἀκτῆς.

κατάστασις. Θεσμός, established custom, Δημόκριτος 278.3 ἀνθρώποισι τῶν ἀναγκαίων δοκεῖ εἶναι παῖδας κτήσασθαι ἀπὸ φύσιος καὶ κατὰ στάσιός τινος ἀρχαίης.

κατάστοργος (συνών. ἐρόεις, ἐρωτικός). Μεστὸς ἀγάπης, filled with love, Ἐμπεδοκλῆς 87 γόμφοις ἀσκήσασα κατὰ στόργοις Ἀφροδίτη. Πρβλ. στέργειν, στοργή.

